

Beavatás — meghallgatás

A gazdaságirányítás új rendszere minden eddiginél hangosabban kéri, kívánja a beavatás-meghallgatás együttesét, igényli a tájékoztatás kölcsönösségét. Mert tulajdonképpen információkról van szó mindkét vonatkozásban. Arról, hogy a vezető avassa be a közösséget minden ráterelő kérdésbe, és kérje is a véleményeket, javaslatokat, ne „fázzon” az ellenvetésektől sem. S ugyanez áll a kollektíva minden tagjára, letről fölfelé is avassák be minden problémájukba az irányítókat. Tájékoztassák helyesléseikről, vagy kételeikről; szóljanak, hogy legyen mit meghallgatni. Nemcsak egy gép, egy műhely, vagy brigád, hanem az egész üzem szintjén gondolkodni a dolgozónak — ez az egyik oldal. S a viszonyosság alapján a vezetőnek látni kell a másikat: egyetlen munkapad vagy szövőgép szintjén is figyelmesnek, megértőnek kell lennie.

S ez így együtt már egy kicsit a siker titka. Csak úgy indukálódhat hasznos energia, ha mindkét oldalról fontos kötelességnek, megkamatozó jognak is tekintik a közlést, tájékoztatást. Fontosnak és hasznosnak; enélkül ugyanis aligha lehet megtalálni a közös nyelvet. A látszatbeavatás és a tényleges beavatás között mindig abból adódik, hogy a vezetésnek nehezére esik az ilyen, úgymond, pluszmunka, s az immel-ámmal izzó érzéssel, hasonló lesz a dolgozók reagálása is. Pedig hatalmas energiaközpont van itt szó. Sok kiaknázatlan lehetőség akkor lehet igazán fölmerülni, mikor okos feltárással felszínre kerülnek.

A többség megszólaltatása nem könnyű feladat. Bizalom nélkül nem is megy. Magabiztosság nélkül ugyancsak akadózó. Nem túlzás tehát azt mondani: az üzem vezetői embereinek azontúl, hogy szakmailag kiérdemlik a többség bizalmát, tiszteltetését, egy kicsit pedagógusoknak-pszichológusoknak is kell lenniük. Önbizalom-ébresztésre is szükség van. Mi sem természetesebb, mint a munkatársak meghallgatása, a fölcsúszások nyomán történt intézkedés is élesztgeti ezt az önbizalmat.

Nagy előrelépés, ha a munkások, brigádok érzik a jó kontaktust. Ha tapasztalják a tanácskozási légkört, ha az ügyek-bajok közös voltát, az együtt-tevés szükségességét a gyári munkamenetben, a helyi szokásokban hangsúlyozottan látják. A dolgozók zömében megvan az igény, hogy tudja, értse, mi miért történik, s így tudatosan tegye, amivel megbízzák. Sőt, sokuk már a kitekintésre, a gazdálkodási szerkezet átfogóbb ismeretére is igényt támaszt. Az ilyen tudatosság, tájékozottság, az összefüggések megértése növeli a biztonságot. Önbizalmat ad, bátorságot a munkához, kezdeményező és újító kedvet.

A kollektíva önismerete sok egyéni vonatkozásból, számtalan apró dologból tevődik össze. A kölcsönös beavatás és meghallgatás a legjobb út ennek kialakításához, az eredményes együttműködéshez. Aminthogy a lecke alapos ismerete előfeltétel a tökéletes megoldáshoz. A lecke-feladás sokszor még túlságosan professzoros. Mint egy brigádvezető nemrég panaszolta, náluk olyanféle a közlési mód, mintha egyetemi katedrálról történné. Záporoznak az idegen szavak, műszaki kifejezések az egyszerű emberre. „Ettől nem lettünk okosabbak”. Nyilván nem is előadásra, hanem beszélgetésre, gondolatébresztő kérdések feltevésére, bátorító véleménykérésre van szükség. A másik okosságából, ötletességéből én is hasznos meríthetek — gondolat elpraktálására. Sajnos, hallunk olyanról, hogy valakit, csak mert nem tudta választékosan kifejezni magát, lehurrogott a tanácskozáson a művezető. A szándékot, akaratot nézte volna legalább, ha már gyöngye oldala a tapintat!

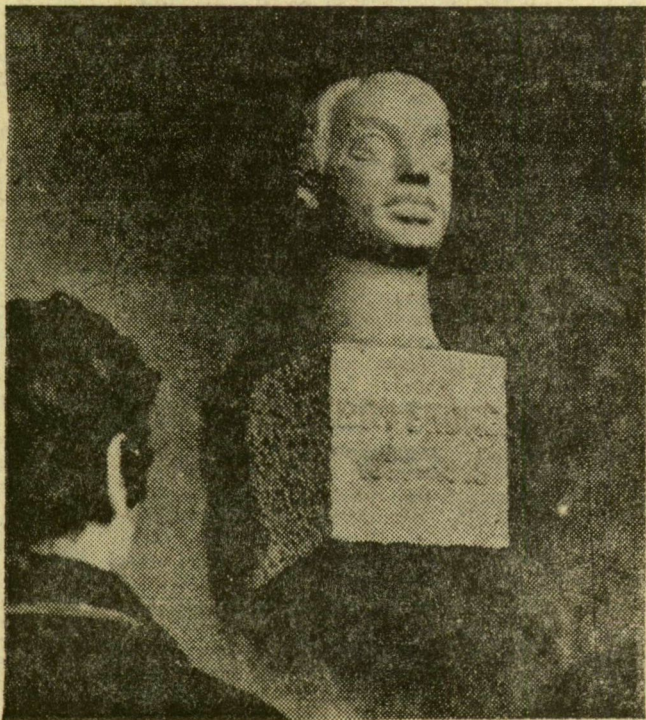
Fölkelteni a bizalmat, az érdeklődést, ablakot nyitni a távlatokra is, türelemmel és közérthetően tájékoztatni, osztozni a gondokban épűgy, mint a sikerben. S még mennyi célkitűzés, amihez okos tájékozódással, tájékoztatással közelebb kerülhetünk. Tény, hogy az üzemi demokrácia még mindig elmarad lehetőségeitől: „sokkal több van benne”. Nagyobb ösztönzéssel föl is lehet tártatni ezt a többletet.

Amiért különösképpen aktuális ezekről az egyébként is állandóan napirenden levő kérdésekről beszélni: a kollektív szerződéseket január 1. és március 31. között kell aláírni és kihirdetni. A szabálykönyvkészítés jó iskolája, s hű tükrök lehet az üzemi demokráciának, s most, a befejező, végső formát szentesítő időszakban különösen nagy szükség van véleménykérésre és javaslatmondásra.

Simai Mihály

Ady szobra a Pantheonban

Ötven esztendővel ezelőtt, 1919. január 27-én halt meg a magyar irodalom költő-óriása, Ady Endre. Az évforduló alkalmából a városi tanács művelődésügyi osztálya a Dóm téri Pantheonban nemzeti nagyjaink szobor-sorozatában elhelyezi a költő szobrát. Mészáros Dezső szegedi származású művésznek erre az alkalomra készített alkotását. Az avató ünnepségre ma délelőtti 11 órakor kerül sor. A Dóm téren. Beszédet mond Hegedűs András főiskolai tanár. Közreműködik Molnár Piroska és Szabó Kálmán, a Szegedi Nemzeti Színház művészei, valamint a MÁV Hazánk férfikara Erdős János vezényletével. Képünkön: az új Ady-szobor. (A költő halálának évfordulója alkalmából lapunk 6—7. oldalán közlünk összeállítást.)

Bomogri Károlyné felvétele

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

59. évfolyam, 21. szám

Ára: 1 forint

Vasárnap, 1969. január 26.

Az arab népek támogatása

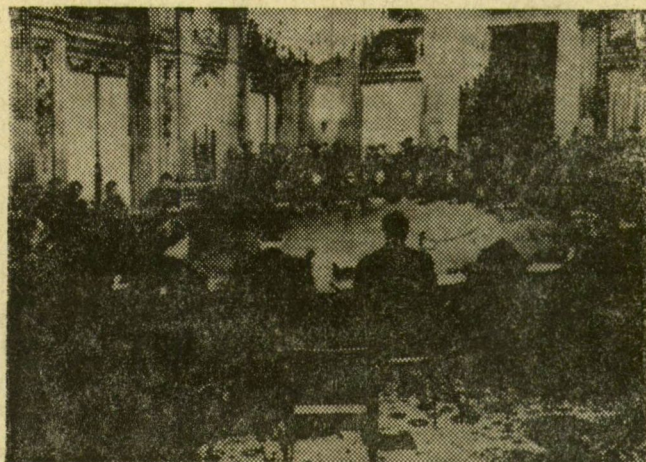
Szombaton délelőtti Kairóban megnyílt az arab népek támogatására összehívott második nemzetközi szolidaritási értekezlet. A tanácskozást, amelyen a nemzetközi szolidaritási és békeszervezetek több száz képviselője vett részt, Nasszer elnök nyitotta meg.

A konferencián négytagú magyar delegáció vett részt: Káráz Győző, dr. Simai Mihály, Varga József és Sarkai József a Hazafias Népfőnt. az Országos Béketanács, a Magyar Szolidaritási Bizottság és a Magyar Ifjúság Országos Tanácsa képviselői.

Az értekezlet elnöke Anvar Szadaat, az egyiptomi delegáció vezetője.

Megnyílt a párizsi négyes konferencia

Szombaton délelőtti Párizsban, a volt Majestic-szállóban levő konferenciaközpont nagytermében a meghívott 80 külföldi és francia újságíró jelenlétében megnyílt a vietnami problémával foglalkozó négyes konferencia első teljes ülése. A hatalmas kerek asztal körül helyet foglaló küldöttek az újságírók távozása után megkezdtek a tanácskozást. Az ülésen a küldöttek nevében a küldöttségvezetők szóltak fel. Elsőnek Tran Buu Kiem, a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front Központi Bizottsága elnökségének tagja kapott szót. Hangsúlyozta, hogy a párizsi konferencia — négyes találkozó. Az amerikai agresszió ellen több mint tíz év óta bátran harcoló hazafias erők képviselőiben a DNFF küldöttsége független

Szombaton Párizsban megkezdődött a Vietnammal foglalkozó négyes értekezlet. A küldöttek kerek asztalánál foglalnak helyet. Az előtérben az Egyesült Államok, balra a DNFF, szemben a VDK és jobbra a saigoni kormányzat képviselői

Telefoto — AP — MTI — KS

A Párizsban élő vietnami fiatalok a DNFF zászlajával és jelzavas tábláival üdvözlők a Kléber sugárút békétárgyalására érkező küldötteket

Munkásörök gyűlése

Kitüntetések, elismerés

Meleg, elvtársi hangulatú ünnepség zajlott le tegnap délután Szatymazon. A munkásörök szegedi járási egysége tartotta évzáró gyűlését a községi művelődési házában. Egyenruhás munkásörök, családtagok, valamint politikai, állami és társadalmi életünk számos kiválóságának találkozója volt ez az esemény. Részt vett az eseményen Komócsin Zoltán elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára és Győri Imre elvtárs, a KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára is.

A gyűlésen szép eredményekről számolt be Arany János parancsnok. Megállapította, hogy a szegedi járás munkásöröi az eskükhöz híven teljesítették a párttól kapott feladatokat 1968-ban is. Személyes magatartása, munkája alapján az egység 15 párttagja

tagját vették sorakba az érintett pártalapszervezetek. Ilyen és ehhez hasonló sikerekben térül vissza az a 180 óra, amelyet egy-egy munkásörök a kiképzésben vagy a szolgálatban eltöltött 1968-ban.

A parancsnoki beszéd után került sor a szolgálati teljesítésben és a kiképzésben kiemelkedő aleggységek, valamint egyes munkásörök, parancsnokok kitüntetésére. Ocskó Imre parancsnok alegysége a „Kiváló szakasz”, Kékes Szabó István és Farakas Vilmos parancsnokok alegységei a „Kiváló raj” címet, s a vele járó oklevelet, jelvényt kapták meg. Velük együtt négyen „Kiváló parancsnok”, 15-en „Kiváló Munkásörök” kitüntetésben részesültek. Részükre Csámpaszki István elvtárs, a szegedi járási pártbizottság első titkára, valamint Arany János parancsnok nyújtotta át az elismerő okleveleket, jelvényeket.

További négy munkásöröknek 10 évi szolgálatért, másik négynek 5 évi szolgálatért nyújtotta át a kitüntetést Győri Imre elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára, és Mákos István elvtárs, a munkásörök egységének parancsnoka.

Megható hangulatban köszöntötték azt a 27 öszi harcort, akik sok évi helytállás után most leszereltek vagy tartalékalományba vonultak. Nevükben Lengyel Mihály ígéretet tett: mint eddig, ezután is becsülettel teljesítik a párt megbízatásait. Majd a szatymazi Petőfi Sándor úttörőcsapat és a községi KISZ-csúcsvezetőség képviselői üdvözltek a munkásörökgyűlés résztvevőit, köztük azokat, akik az esemény keretében tettek esküt a csapatzászló előtt, hazánk, népünk, pártunk fegyveres szolgálatára.

A gyűlés második részében Komócsin Zoltán elvtárs támogatott a Központi Bizottság és Kádár János elvtárs jókívánságait. Egyben politikai tájékoztatást is adott az időszerű hazai és nemzetközi problémákról.

Kaczúr István

és a többivel egyenrangú félként azért jött el erre a konferenciára, hogy komoly tárgyalásokat folytasson a vietnami probléma igazságos megoldásáról.

Tran Buu Kiem a továbbiakban részletes áttekintést adott a mostani súlyos helyzet történelmi előzményeiről, ennek során pontról pontra bebizonyította, hogy az Egyesült Államok, a saigoni bábkormány rendszerével kezdettől fogva neokolonista és agresszív célokat követett. Az amerikai kormányt azonban kudarc, kudarc után érte, nemzetközi szinten pedig soha nem tapasztalt mértékű elítéléssel találja magát szemben. A DNFF küldöttségének vezetője rámutatott: ha az Egyesült Államok el akarja kerülni a még súlyosabb vereségeket és tisztességes békét kíván, akkor kell hagynia agressziós háborúját, vissza kell vonni csapatait és csatlósainak egységeit Dél-Vietnamból, engednie kell, hogy a dél-vietnami lakosság külső beavatkozás nélkül, maga rendezze ügyeit.

Kiem a továbbiakban hangsúlyozta: a vietnami probléma megoldása tekintetében a DNFF álláspontja világos. Azt a front központi bizottságának 1968. november 3-i nyilatkozata öt pontban foglalta össze. A DNFF kül-

döttségének vezetője befejezésül kiemelte, hogy az amerikaiak miközben békétárgyalásokról beszélnek, fokozzák a háborút. Arra kényszerültek, hogy befejezzék a VDK elleni támadásaikat, ezután azonban repülőgépeiket és hadihajóikat a Dél-Vietnam és Laosz felszabadított területei elleni féktelen támadásokra koncentrálták és szakadatlanul provokációkat követnek el Kambozsza ellen. A dél-vietnami nép őszintén kívánja a békét, a függetlenséget és a szabadságot. Ha azonban az Egyesült Államok folytatja agresszióját Dél-Vietnam ellen, a vietnami nép folytatni fogja ellenük a harcot a győzelemig.

Ezt követően Xuan Thuy miniszter, a Vietnami Demokratikus Köztársaság képviselője emelkedett szólásra. Előjáróban kifejezte köszönetét mindazon kormányoknak, szervezeteknek, személyeknek, akik támogatták mindenütt a világon a vietnami nép igazságos harcat.

Xuan Thuy miniszter a többi között hangsúlyozta, hogy a konferencia célja politikai megoldást találni a vietnami problémában, az 1954-es genfi egyezmények-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Klapka-iratok

Szombaton délelőtti Párizsban Madame Masselinde Klapka, Klapka György, az 1848—49-es szabadságharc legendás híru hadvezérének unokája átadta Mór Péternek, a Magyar Népköztársaság párizsi nagykövetének nagyapja fennmaradt gazdag és felbecsülhetetlen történel-

mi értékű levelezését és egyéb iratlemlékeit. Az iratok között találhatók egyebek között több feljegyzés Komárom várának ostromáról, a megadásról folytatott tárgyalásokról, levelezés Kossuth Lajossal, Teleki Lászlóval, Bismarck kancellárral, Garibaldival és másokkal.